

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1306/2014
28.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Зорана Таталовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.З., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.В., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 1374/14 од 07.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.З., адв. В.В., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 1374/14 од 07.07.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр. 378/13 - Кв бр. 2021/14 од 11.06.2014. године, према окривљеном А.З., продужен је притвор одређен решењем истражног судије тога суда Ки бр. 262/13 од 13.04.2013. године, по основу члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП-а, који се окривљеном рачуна од 11.04.2013. године, када је лишен слободе, и исти окривљеном може трајати до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1374/14 од 07.07.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.З., изјављена против решења Вишег суда у Београду К бр. 378/13 - Кв бр. 2021/14 од 11.06.2014. године.

Против решења Апелационог суда у Београду Кж2 1374/14 од 07.07.2014. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.З., адв. В.В., без истицања посебних законских разлога, с`тим што из образложења захтева произилази да се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана

438. став 2. тачка 2. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и поступи у складу са овлашћењима из члана 492. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.З. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП-а), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног А.З. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева не наводи конкретну повреду закона, већ у образложењу захтева наводима да у другостепеном решењу нису дати јасни и аргументовани разлози који би оправдали продужење притвора окривљеном а разлози дати у циљу утврђивања зависности окривљеног од опојних дрога су супротни налазу и мишљењу вештака психолога, указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране суда односно бранилац се не позива ни на једну од повреда законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, како бранилац окривљеног није поднео захтев за заштиту законитости против правноснажног решења, због учињених повреда које су таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП-а и које као такве представљају разлог за подношење захтева, већ због повреда које не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП-а, која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да, следствено томе ни

бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП-а.

С тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**